

Modalități de abordare a elevilor de către cadrele didactice în cadrul activităților privind SIGURANȚA PE INTERNET

- Cadrul didactic creează o atmosferă relaxantă, bazată pe încredere, toleranță, respect, astfel încât elevii să poată interacționa deschis pe tema „Siguranței pe Internet”, fără inhibițiile unei ore obișnuite de curs;
- Adaptează conținutul în funcție de vârsta elevilor (copii, preadolescenți, adolescenți);
- În calitatea sa de moderator, cadrul didactic încurajează pe toți cei prezenți să se implice în activitatea propusă, rugându-i să prezinte situații cu care s-au confruntat pe Internet, fără a le evalua. Dacă cineva refuză să se implice în discuții nu i se va impune participarea.
- Conduce discuția în funcție de feedback-ul primit de la copii/adolescenți. Cerând în permanență feedback, profesorii verifică modul în care este asimilată informația, gradul de atenție, de înțelegere a mesajului, domeniile de interes ale elevilor, nivelul cunoștințelor și nevoile de informare ale acestora, evitând oferirea unor detalii șocante, care sperie elevii sau care îi pot afecta emoțional.
- Orientează atenția elevilor spre resursele și suportul disponibil, discutarea alternativelor la situațiile riscante, astfel încât grupul să găsească soluții constructive. De exemplu: „Ce voi face atunci când cineva mă hărțuiește pe Internet? Spun părinților sau le ascund acest lucru de teama de a nu-mi lua telefonul?” „Ce pot face dacă primesc invitație de la un necunoscut pe Facebook?..
- Folosește întrebări deschise pentru a afla *ce* știe elevul, *cât* știe, *de unde* știe, *de când* a aflat acele informații etc. Punând întrebări deschise (Cine? Ce? Unde? Când? Cum?) oferim elevilor un model de analiză a situațiilor problematice, descriind contextul în care acestea apar, înțelegând care sunt factorii care favorizează/mențin problema, în acest mod existând șansa identificării unor idei și variante optime de soluționare.
- În cazul în care unii elevi vor dori să iasă în evidență adresând întrebări despre diverse jocuri agresive pe calculator sau să ofere detalii șocante despre etapele unor jocuri, putem răspunde astfel: „Interesant ceea ce spui, de unde ai aflat această informație? Știi că uneori nu toate informațiile găsite pe Internet sunt de încredere? Ce ai făcut ca să verifici această informație? De exemplu, pentru a ne asigura de credibilitatea/siguranța unei informații ar trebui să o verificăm din cel puțin 3 surse de informare” (cadrul didactic preia mesajul elevului și orientează atenția către prevenție, oferă exemple de comportamente adecvate)
- Dacă elevul insistă să descrie diverse jocuri riscante promovate pe Internet (de exemplu, „jocul leșinului”/”Jocul sufocării”, „Balena albastră” ș.a.), cadrul didactic verifică câți elevi

au auzit despre acel joc, subliniind faptul că deși se numește „joc”, NU este deloc un joc, în adevăratul sens al cuvântului, ci este o practică foarte riscantă, care poate avea diverse grade de afectare a sănătății, până la moartea celui care îl practică. Oferim minimum de informații despre ceea ce presupune jocul, pentru a nu incita curiozitatea accentuată specifică vârstei pubertății și adolescenței, însă accentuăm în detaliu pericolele, consecințele negative și alternativele, modalitățile constructive, sanogene de a petrece timpul liber și de a obține relaxare, stare de bine, euforie, sens, conectare etc.

- Dacă elevii se simt tulburați de anumite informații, validăm emoțiile și sentimentele lor, prin exprimarea înțelegerii a ceea ce trăiesc și simt ca fiind normal, de înțeles, justificat: *„Aceasta este ceea ce te-a speriat foarte tare...”* Nu judec, nu interpretez emoțiile pe care le verbalizează ca fiind „corecte”, „potrivite” sau „incorecte”, „nepotrivite”. Pot aprofunda ventilarea emoțională prin adresarea unor întrebări cu privire la anturaj: *„Cum crezi că s-au simțit cei din jurul tău?”*; *„Ce a simțit prietenul tău?”* etc
- Cadrul didactic observă limbajul corporal al elevilor, comportamentul motor, modul de comunicare, limbajul, narațiunile, fanteziile lor (oferă indicii despre emoțiile lor, despre intensitatea și tonalitatea stărilor afective).
- Cadrul didactic furnizează informații despre resursele comunitare disponibile și colaborează permanent cu familia și specialiștii din școală (medic, consilier școlar) atunci când observă indicii îngrijorătoare la unii elevi.
- Discuția cu acești elevi care prezintă indicii ale utilizării riscante a Internetului trebuie purtată cu delicatețe, confidențial, protejându-le identitatea față de colegi/alte cadre didactice/alți părinți, fără a-i culpabiliza, moraliza. Le putem spune, de ex: *„Observ că în ultima perioadă ai fost obosit la ore, neatent, pare că ți-e dificil să te concentrezi la ceea ce facem în clasă... Mă îngrijorează toate acestea. Aș vrea să știi că poți discuta cu mine lucrurile care te frământă sau cu prof. consilier școlar, depinde de alegerea ta.”*